

ADVENDIAJA I PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 2:1-5)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Sõna, mis ilmutati Jesajale, Aamose pojale Juuda ja Jeruusalemma kohta:

“Ja viimseil päevil sünnib, et Issanda koja mägi seisab kindlana üle mägede tippude ja kõrgub üle küngaste, ning kõik rahvad voolavad tema juurde kokku. Tulevad paljud rahvad ja ütlevad: “Tulge, mingem üles Issanda mäele, Jaakobi Jumala kotta, et ta õpetaks meile oma teed, et me võiksime käia tema radadel.”

Sest Siionist tuleb seadus ja Issanda Sõna Jeruusalemmast, ning mõistab kohut paganate üle – õiglast kohut rahvaste üle. Siis nad taovad oma mõõgad sahkadeks ja piigid sirpideks. Rahvas ei tõsta enam mõõka rahva vastu ja nad ei õpi enam sõdima. Jaakobi koda, tulgem, käigem Issanda valguses!”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 122:1-2. 4-5. 6-7. 8-9)

R: Mingem rõõmsalt Issanda kotta.

Ma sain rõõmsaks, kui mulle öeldi:

“Mingem Issanda kotta!”

Meie jalad

seisid su väravais, Jeruusalemm.

R:

Sinna, üles, kogunevad suguharud, Issanda suguharud

Iisraeli seaduse järgi, ülistama Issanda nime.

Sest seal seisavad kohtuaujärjed,

aujärjed Taaveti kojale.

R:

Palvetage, et Jeruusalemmas oleks rahu,

neil, kes armastavad Sind, mingi hästi!

Olgu rahu su müüride vahel

ja muretus sinu tornides.

R:

Oma sõprade ja ligimeste pärast ma ütlen:

“Rahu olgu sinuga”.

Issanda, meie Jumala koja pärast soovin, et sul läheks hästi.

R:

(Teine lugemine Ro 13:11-14)

Lugemine püha apostele Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, mõistke käesolevat aega, et tund on tulnud unest ärkata. Sest meie lunastus on nüüd lähemal kui sel ajal, mil me uskuma hakkasime. Öö on lõpu korral, päev on ligi tulnud. Seepärast heitkem endast ära pimeduse teod ja relvastugem valguse relvadega! Elagem ausalt nagu päeva ajal, mitte öistes prassimistes ja joomingutes, kõlvatuses ja lodevuses, mitte riisus ja kadeduses, vaid rüütagem end Issanda Jeesuse Kristusega ja ärgem muutkem oma ihu eest hoolitsemist himude äratamiseks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ps 85:8)

Halleluuja. Issand, halasta meie peale ja ole meie lunastaja. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 24:37-44)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngritele: “Aga kohe peale nende päevade ahistust pimeneb päike ja kuu ei anna oma valgust ja tähed kukuvad taevast ja taeva vägesid kõigutatakse. Ja siis saab nähtavaks Inimese Poja tunnustäht taevas ja siis halavad kõik maa suguvõsad ja nad näevad Inimese Poega tulevat taeva pilvede peal väe ja suure auhiilgusega. Ja ta läkitab oma inglid suure pasunahäälega ja need koguvad kokku tema valitud nelja tuule poolt, taeva ühest äärest teise ääreni.

Ent õppige viigipuust: kui selle okstele tärkavad noored võrsed ja ajavad lehti, siis te tunnete ära, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda, siis mõistke, et tema on lähedal, ukse taga! Tõesti, ma ütlen teile, see sugupõlv ei kao, kuni kõik see on sündinud. Taevas ja maa hävivad, aga minu sõnad ei hävi. Seda päeva või tundi ei tea aga keegi, ei taeva inglid ega Poeg, vaid Isa ükski. Nii nagu sündis Noa päevil, nõnda on ka Inimese Poja tulemine. Sest niisamuti kui inimesed elasid enne veeuputust: sõid ja jõid, võtsid naisi ja läksid mehele, kuni selle päevani, mil Noa laeva asus.

Ja nemad ei mõistnud enne, kui tuli veeuputus ja hävitas nad kõik. Nõnda on ka Inimese Poja tulemine. Siis on kaks meest põllul, üks võetakse vastu ja teine jäetakse maha; kaks naist on jahvatamas käsikivil: üks võetakse vastu ja teine jäetakse maha.

Olge siis valvel, sest te ei tea, millisel päeval teie Issand tuleb. Mõelge sellele, et kui peremees teaks, mil tunnil varas tuleb, küll ta siis valvaks ega laseks oma majja sisse murda. Nii olge teiegi valmis, sest teie ei tea seda tundi, millal Inimese Poeg tuleb.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui varas teaks, et peremees valvab alati, siis ta ei läheks üldse vargile. Kas poleks Jumalal olnud lihtsam luua niisugune maailm, kus oleks pigem niipidi? Ei tea, võibolla oleks elu siis lihtsalt liiga igav. Igal juhul meie igavuse üle kurta ei saa – ei siis, kui me oleme vargad, ega siis, kui oleme valvajad. Kui me vaid ise suudaksime ette aimata, kumma kilda Jumal meid lõpuks arvab.

Me loeme...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, “See on Issanda sõna...” ütleb katoliku preester missal evangeeliumi lugemise lõpuks eesti keeles ja ka paljudes teistes keeltes. Saksa keeles ütleb aga preester siinkohal veidi teistmoodi: “Evangelium unseres Herren Jesus Christus” – see on “Meie Issanda Jeesuse Kristuse evangeelium”, või lausa: “Frohe Botschaft unseres Herren Jesus Christus”, “Meie issanda Jeesuse Kristuse rõõmusõnum.”

Pole parata, tänase evangeeliumi järel tõrgub keel neid sõnu ütlemast, sest Jeesuse Kristuse sõnad ei kõla selles küll üldsegi mitte rõõmsalt. Äärmisel juhul võiks märgata väikest kahjurõõmu: “Ma teile veel näitan! Kui ma tagasi tulen, aga te siis kõik saate! Kõigepealt tulevad päevad täis ahistust, ja kui teid on küllalt ahistatud, siis hingetõmbeaega ei anta. Taevast hakkab sadama hõõguvaid kive ja tolmupilv pimendab päikese, elekter võetakse ära, kraanist vett ei tule ja nii küttesüsteemide kui kanalisatsiooni pumbad lakkavad toimimast. Siis puhuvad inglid pasunat, et koguda kõik Jumala äravalitud... Kas nad aga üldse kedagi leiavad?” Jeesus igatahes polnud selles päris kindel, kui ta ütles: “Ometi, kui Inimese Poeg tuleb, kas ta leiab usku maa pealt?...” (Lk 18:8)

Ah soo, võibolla tahaks keegi nüüd ikkagi käsi plaksutada ja halleluuja laulda, lootes, et ehk avaldab see Jeesusele muljet ja ta meie eluajal veel tagasi ei tule, või jääb ateistide rõõmuks üldse tulemata?

Tänast maailma vaadeldes võiks aga Jeesus küll oma võrdpilti natuke disainida. Näiteks nii:
“Õppige viigipuust: kui tema juured ei saa piisavalt vett, siis tema lehed närtsivad ja kukuvad maha ja kui ka kord vihma sadama hakkab, siis pole sellest kasu, sest puu on ära kuivanud. Ja siis ei saa olema päris nii nagu Noa päevil, sest nüüd on kirves puu juurele pandud. Nüüd arutlevad kaks meest selle üle, kas nad tõstavad energia hinda kaks korda või kolm korda... üks neist võetakse... ei tea jah, huvitav, mille eest peaks Jumal ühegi neist enda juurde võtma? Kaks naist... Naist? Kas ikka tõesti päris naist? Kes on üldse naine? Ah, kes see tohib üldse mäletada, mis soost nad sündides olid? Niisiis, kaks ennast hetkel naisena identifitseerivat olendit nõuavad, plakatid käes, soovahetusoperatsioone alaealistele. No tõesti ei tea, mida võiks armas Jumal taevas nendega peale hakata?

Ja siis on veel palju teistsugused inimesi, umbes niisuguseid, nagu sina ja mina, kes me vaatame seda kõike pealt, ja kui me isegi saaksime selle hulluse vastu midagi teha, siis me lihtsalt ei tee...

Armsad õed ja vennad, nõnda ka teie, kui te näete kõike seda, siis mõistke, et tema on lähedal, alati lähedal ja lausa ukse taga! Kui me ei paranda meelt, siis ei pruugi see meile tähendada midagi head.
Aamen.